

Grad podno Nehaja - Senj između ostalog poznat je i kao glagoljaški, ali i tiskarski grad.

Samo pedesetak godina nakon izuma tiskarskog stroja u Senju se pojavila skupina ljudi koja je shvatila važnost ovog izuma. Jedan od njih bio je i Blaž Baromić, jedna od najvažnijih osoba hrvatske kulturne povijesti. On je 1493. u Veneciji tiskao brevijar koji nosi njegovo ime. Nakon tiskanja brevijara Baromić se vratio u Senj te već slijedeće godine nabavio sve potrebne strojeve za ustrojstvo tiskare. 7. kolovoza 1494. tiskano je prvo i najvrjednije djelo Senjske tiskare - Misal. Do danas su sačuvana tri poznata primjerka senjskog misala: u Budimpešti, Peterburgu i Cresu. Osim misala u Senjskoj glagoljskoj tiskari tiskano je još šest knjižica.

Tiskanje knjiga u Senju bio je vrlo složen posao, jer je trebalo izraditi glagoljska slova za tiskanje hrvatskih knjiga. To su mahom bile knjige tiskane za potrebe glagoljaške liturgije, za koju je dozvolu kod pape Inocenta IV. ishodio još 1248. biskup Filip Senjski. Misal po zakonu rimskoga dvora, poznat kao Senjski misal, prva je tiskana knjiga na hrvatskome jeziku. Misal je tiskan na 216 listova, dvobojno i dvostupačno. Svaki stupac ima 37 redaka.

Svjestan važnosti pokretanja senjske tiskare Blaž Baromić dao je u Senjskome misalu otisnuti i datum tiskanja - 7. kolovoza 1494. Bilo je to važno ne samo zbog početka rada te prve hrvatske tiskare na hrvatskome tlu, nego i zbog okolnosti u kojima je ona počela raditi. Naime, ta je tiskara počela raditi samo 11 mjeseci nakon Krbavske bitke u kojoj je hrvatsko plemstvo bilo poraženo do nogu, a Hrvatska svedena na ostatke ostataka. Bilo je to dvije godine nakon otkrića Amerike kojom su jahali kauboji i indijanci. Senj je pak tada imao svoju tiskaru i izdao prvu knjigu, dokazavši da je prije 500 godina bio dio tada moderne Europe. Do danas su nam sačuvana tri primjerka Misala, nažalost, najpotpuniji primjerak ne nalazi se u našoj zemlji, već u Budimpešti.

Pa iako je ta prva tiskara prestala raditi 1508., čime je izgubljen kontinuitet tiskarstva u Hrvatskoj, točno 200 godina kasnije, ne znajući za Baromićevu tiskaru, još će jedan Senjanin - Pavao Ritter Vitezović otvoriti tiskaru, ali u Zagrebu.